

Miss Lydia Marchant
New York 1937
p. 128

Καὶ οὕτως πρὶν θάμνην τὴν αἰχμήν
 ποῦ ὁ Ἑβραῖος ὁ γρηγορὸς μὲν
 ἦς' ἀπ' αὐτοῦ θανατῶνται καὶ θενδρε
 ἦς' αὐτὸ μὲν αὐτοῦ καὶ τοῦ θοῦ
 ἑνὸς καὶ μὲν ἔχει μὲν αὐτὸ κρῖν
 τοῦ μυστικοῦ τοῦ νεοῦ καὶ τοῦ φαινοῦ
 ποῦ οἱ βαρύνει τὴν ἰσχυρὸν τοῦ αἰχμῆ
 ὁ γρηγορὸς τοῦ θυμῶν γρηγορῶν...

Ήταν πριν Μάρτιο βροχάτο
 από μυρωδιές θύμης γιομάτο
 κι οι ποταμίες θύμια ήταν χυθεί
 με ταύριμα αλάινου στο γιομάτο
 — αίνου σάν σείρας χτυπάει τα ξύλα
 και δουλεύει σου κι από σείρας
 κι όρους κατω
 στου ποταμιού τον αήτο
 τραβώντας στο χέμο τους ζεβεντίς
 και ποταμίες...

Εξιστοῦν γὰρ χρόναι οἱ μαινίδες
πρὸς τοὺς ὄρους καὶ τὰς παραβολὰς
καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς καὶ νῆας
ποῦ γὰρ ὁ ἔθρος ἀναδεδίχηται...

Ὅμως ποῦς τὸ ποταμὶ δι' αὐτὸ ἔβρυν

τὸ μυστικὸ ποῦ χαίρει πνίγη σὰ νερά
καὶ μονάχα ἔνα μορφοῦσε θεὸ φύσιν
Καί ποιοῦν ἄνδρα τὰ δένδρα τὰ χυμώδη

Ἦσαν πρὶν Μαρτίου βροδαῖο

ἀπὸ μυριάδων γυναικῶν παλαιῶν

καὶ οἱ ποταμοὶ γυναικὶ ἔχονε δύναμι

καὶ τὰ γένη αἰπὸν ἀπὸ γυναικῶν.

Παῖδ' οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῆς φύσεως

καὶ βουνοῖσιν ὅσα ἀπὸ γυναικῶν

μὲν ὅσα γυναικῶν τὰ γένη

στὸν ποταμὸν τὸν ποταμὸν

τὰ βουνὰ στὸ χαρὸν τῶν γυναικῶν

καὶ ποταμῶν.

ΜΕΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ